

מעשה שהיה

בבני ברק היו גרים זוג אנשים צדיקים בשם הרב אברהם צבי ולאה ברבר. בצואתו של הרב אברהם ברבר הוא כתב שיקברו אותו יחד עם חצי מהשלחן העץ שהיה בביתם ואת החצי השני עם אשתו. ומעשה שהיה כך היה: הקפידו מאד בני הזוג ברבר, לארח תמיד בשבתות וחגים עני שאין לו היכן להיות. גם אם לא הזדמן להם למצא עני בקרבת מקום, השקיעו מאמצים מרבים למצא אחד כזה. מספרים ילדיהם שאף פעם הם לא ישבו בשלחן שבת בלי אורח. ולפעמים גם היו האורחים הללו לא כל כך נעימים, שריח לא טוב עלה מהם ובזמן הסעודה לא נקטו כל כך הנימוסי שלחן. והיו גם כאלה שאף נשארו לאחר השבת בבית הזוג ברבר ולפעמים גם שבעות רבים. ולמרות הכל לא התעיפו בני הזוג ברבר והקפידו בתמידות להביא אורח במהלך השבת. כך היה גם בסעודות החגים, ובסעודת פורים. והנה, ביום פורים אחד, שהיה גשום במיוחד והבריזות לא הסתובבו ברחובות, לא הזדמן להם בשום אופן להשיג עני שיאכל על שלחנם בעת הסעודה. מרת לאה ע"ה שגרה את בעלה שוב ושוב אל הרחוב, אולי בכל זאת ימצא עני כלשהו, ואין. אבל היא לא ותרה. הוציאה מארנקה כסף, ובקשה מבעלה שיטע לתחנה המרכזית בתל אביב, שם מסתובבים מאות עניים, ויביא משם את אחד מהם לסעודה. הבעל מלא את רצון אשתו, נסע לתל אביב והביא משם אורח עני, אבל כזה שכל צורתו אמרה עניות, על כל המשתמע מכך... 'עד היום אנחנו זוכרים את הרגע שבו פתח אבא זצ"ל את הדלת, ועמו העני, ואמא פורצת בשאגות-שמחה על המצוה הגדולה שהזדמנה להם. אורח זה, אגב, נשאר בביתם זמן רב לאחר פורים. כל כך היה טוב לו, שלא רצה ללכת...

(קול ברמה) באדיבות "דרשו"

הלכה למעשה

נוהגים להכות ברצפה
או על השלחן בכל פעם
שהקורא מזכיר את המילה "המן".

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

כַּשֶׁקוֹרְאִים אֶת הַמַּגְלָה בַּיּוֹם
צְרִיכִים לְכוּן לְצֵאת יְדֵי חוּבָה בְּבִרְכַּת שְׁהַחֲיִינוּ.
וּלְכוּן גַּם עַל שְׂאֵר מִצּוֹת הַיּוֹם:
מִשְׁלוּחַ מְנוֹת, מִתְּנוּת לְאֲבִיוָנִים וּמִשְׁתָּה.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

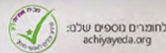
מצות משלוח מנות

זמנה הוא דוקא ביום

ואם שלח בלילה לא יצא ידי חובה.

דף זה טעון גניזה

לחברים נוספים שלחו:
achiyeda.org

הלכה למעשה

חייב אדם לשלח שתי מנות לפחות

לאדם אחד.

כמו שפכתוב משלוח מנות איש לרעהו.

מנות, לש' רבים ולא מנה.

דף זה טעון גניזה

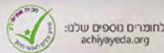
לחברים נוספים שלחו:
achiyeda.org

הלכה למעשה

גַּם נְשִׁים חַיְבוֹת בְּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת.
וְצָרִיךְ לְשַׁלַּח מְנוֹת הַמּוֹכְנוֹת לְאִכְלָה
כְּגוֹן דָּגִים מְבֻשְׁלִים,
וְלֹא דָגִים לֹא מְבֻשְׁלִים.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

כָּל אָדָם חַיֵּב לִתֵּת מִתְּנוּת לְאֲבִיוָנִים
שְׂתֵי מִתְּנוּת לְשְׂתֵי אֲבִיוָנִים
שְׁנָאֵמַר מִתְּנוּת לְאֲבִיוָנִים לְשׁוֹן רַבִּים.
וְכָל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ.

דף זה טעון גניזה

